

[Dohrmann]

har haft den særlige karakter, at staten har været belastet med nær så store rente- og afdragsforpligtelser på statsgæld som dem, der eksploderer i hidtil uanet format gennem disse års finanslove med de kæmpemæssige milliardunderskud.

Et af de eksempler, der ønskes belyst, er fjernelsen af skattefradraget i 1966. Hvor meget blev beskatningsmassen forøget med som følge af fjernelsen af dette fradrag, og hvordan gik det med den samlede indkomstskatteudskrivning i årene efter 1966?

Et andet eksempel er fjernelsen af ejendomsskattefradraget for parcelhusejere m.fl. Resulterede denne fjernelse i det, som folketingsflertallet stillede i udsigt, nemlig at ejendomsbeskatningsprocenterne ville falde tilsvarende?

Hvilke løfter blev afgivet ved omsindførelsen i 1962 og ved senere forhøjelser af momsprocenten om modsvarende skattereduktioner, og hvordan forholder den derefter forløbne udvikling sig til hæderlighedsgraden i, at folketingets flertal holder sine løfter?

Svar (2/1 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at der bl.a. ønskes en talmæssig belysning af virkningerne af fjernelsen af skattefradraget i 1966 samt afskaffelsen af

fradragsretten for ejendomsskatterne vedrørende private boliger.

Endvidere ønskes det oplyst, hvilke løfter om modsvarende skattereduktioner der blev afgivet ved omsindførelsen i 1962 og ved senere forhøjelser af momsprocenten.

Hertil kan jeg vedrørende afskaffelsen af skattefradraget oplyse, at skattefradraget bortfaldt med virkning fra og med skatteåret 1968-69. Beskatningsgrundlaget for dette skatteår var som hovedregel indkomsterne i 1967, og de skattepligtige indkomster udgjorde for dette skatteår 54,9 mia kr. Opgjort med skattefradrag efter de tidligere gældende regler ville de skattepligtige indkomster antagelig have været ca. 12,3 mia kr. lavere eller ca. 42,6 mia kr.

De samlede indkomst- og formueskatter for skatteåret 1968-69 udgjorde 29,4 pct. af de skattepligtige indkomster. For skatteåret 1969-70, hvor skatterne kun blev opkrævet med halvdelen af de pålignede beløb, steg den nævnte procent beregnet på helårsbasis til 30,7, og efter overgangen til kildeskat i 1970 blev procenten 32,3.

Med hensyn til udviklingen i grundskyldpromillerne efter begrænsningen af fradragsretten for ejendomsskatterne har indenrigsministeriet oplyst, at den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale grundskyldpromille i perioden fra 1982 har udviklet sig således:

	1982	1983	1984 bud- get	1985 bud- get
Gennemsnitlige kommunale grundskyldpromille ¹⁾	12,36	13,42	13,69	12,48
Gennemsnitlige amtskommunale grundskyldpromille ²⁾	13,0	12,0	11,0	10,0
Gennemsnitlige samlede grundskyldpromille	24,36	24,35	24,03	21,71

¹⁾ Inkl. Københavns og Frederiksberg kommuner.

²⁾ Inkl. bidrag til promillefonde.

Det skal til opgørelsen bemærkes, at det i lov nr. 281 af 10. juni 1981 om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1982-85 er fastsat, at grundskyldpromillen i disse år skal udgøre henholdsvis 13, 12, 11 og 10.

Endelig skal det oplyses, at stigningen i værdien af de afgiftspligtige grundværdier

fra 1982 til 1985-budgettet har været ca. 10 procentpoint, hvorimod stigningen i værdien af udskrivningsgrundlaget for de kommunale indkomstskatter har været ca. 36 procentpoint i den samme periode. Dette har ført til, at ejendomsskatterne har udgjort en stadig faldende andel af de samlede (amts)kommunale skatter.